

nekaj iskrenih besed in pustivši si od vseh stisniti roko, se je napotil doli, vsedel v kočijo in spremljan z blagoslovljenjem svojih podložnih se je odpeljal. Sedé v kočiji je čutil, kako se mu v prsih razlivajo neka nezavedna doslej radostna čustva in se je zjokal še enkrat.

Doma so ga čakale nove radosti. Tam so mu njegova rodbina, prijatelji in znanci, pripravili tak sprejem, da se mu je zdelo, kakor bi bil v istini prinesel domovini jako mnogo koristi in da bi bilo brez njega jako slabo z domovino. Celi jubilejski obed je bil iz govorov, objemanj in solz. S kratka: Žmihov nikakor ni pričakoval, da bodo njegove zasluge tako iskreno cenjene.

„Gospoda“, je dejal pred prikuskom. „Pred dvema urama sem dobil zadoščenje za vos trud, ki ga mora človek pretrpeti, ko služi, da se tako izrazim, ne obliki, ne črki, marveč dolžnosti. Ves čas svojega službovanja nisem odstopil od načela: Občinstvo ni za nas, temveč mi smo zanj. Danes pa sem sprejel krasno nagrado! Moji podložni so mi vzročili album . . . Lejte, sem ganjen . . .“

Prazniški obrazi so se nagnili k albumu, ter ga začeli prelistavati.

„Album je lepički“, je dejala hčerka gospoda Žmihova, Olga. „Mislim, da je veljal kakih 50 rubljev. Kaka krasota! Atej, daj mi ga! Čuješ? Jaz ga shranim!“

Po obedu je odnesla Olgica album v kabinet, ter ga zaprla v miznico. Drugi dan je izvzela iz njega uradnike, razmetala po tleh, in mesto njih je vložila tja svoje součenke. Uniforme so prepustile svoje mesto krilcem. Kolja, sinko njega ekselence, je preslikal obleko gospodov uradnikov z rudečo barvo. Onim, ki niso imeli brkov, je naslikal zelene brke, brezbradim pa — brado cimetove barve. Ko ni imel več barvati, je izrezal iz papirja podobe uradnikov, prebodel jim z buciko oči, ter igral se je z njimi vojake. Izrezavši končno svetnika Kratjerova, pritrtil ga je na škatljico od vžigalic, ter ga prinesel v taki opremi očetu v kabinet.

„Atej! Spomenik! Lej!“

Žmihov se je zasmel, zazibal se je, čuteč se ginjenega, ter pobožal Nikolajčka po obrazu.

„No, pojdi šaljivček, pokaži to tudi mamici. Naj se še tudi mamica nasmeje.“

Novice.

— **Osebnosti.** Davkar v Kostanjevici, gosp. Karol Seitz, je šel v pokoj. Premeščeni so: davčni pristavi gosp. Rajko Levstek iz Ljubljane v Cerknico, gospod Valentin Novak iz Krškega v Kranj in davčna praktikanta g. Fran Zorec iz Metlike v Mokronog ter Ludovik Košar iz Ilirske Bistrice v Kočevje. Poštar v Zatičini gospod Friderik Lah je imenovan poštarjem na Rakeku

— **Deželni šolski svet** je imenoval v svoji zadnji seji g. Ivana Rodiča v Stolpiču nadučiteljem istotam in učitelja v Ihanu, g. Vendelina Sadarja, učiteljem na prvi mestni deški ljudski šoli v Ljubljani.

— **Potrjeni zakoni.** Cesar je potrdil zakon korškega deželnega zbora, s katerim se delodajalcem nalaga dolžnost, da plačujejo za svoje uslužbenice bolniške pristojbine

— **Deželni odbor** je iz stražnogasilnega zaklada dovolil raznim gasilnim društvom podpore; iste pa dobe le društva, ki so svoje prošnje vpodale pravočasno t. j. do 31. marca t. l. Dobe pa: Ljubljana 600 kron; Moravče 400 kron; po 300 kron: Postojna, Dobropolje, Škocijan, Orehova, Srednja vas, Štefanja vas, Sv. Križ pri Kostanjevici, Kamnik, Studeno in Mirna peč; po 250 kron: Stara Loka in Sv. Gregor; po 200 kron: Radovljica, Šmartno pri Litiji, Trnovo, Železnik, Moste, Šent Rupert, Ribnica, Motnik, Trata, Zagorje na Pivki, Stari trg pri Ložu, Škofja Loka, Komenda, Mozelj, Cirknica, Dolenja vas pri Cirknici, Šmartno pod Šmarno goro, Leše, Gameljni, Onek, Kranj, Pirniče, Novo mesto, Šenčur pri Kranju, Bled, Mengeš in Škofelja; po 160 kron: Vič-Glince, Borovnica, Črnomelj in Dobrova; po 150 kron: Črni vrh, Breznica, Krka, Ig. Selce, Št. Vid pri Vipavi, Mošnje, Razdrto, Kamna gorica, Leskovec, Begunje, Sodražica, Planina, Bohinjska Bela, Vinica, Kočevje, Koroska bela in Rateteče; po 140 kron: Bloke; po 120 kron: Mokronog, Polhov gradec, Domžale, Vrhnika, Trebnje in Krško; po 100 kron: Gotenice, Št. Vid pri Ljubljani, Kropa, Lukovica, Idrija, Šmarje, Tržič, Poljane, Stara cerkev, Žiri, Mojstrana, Vipava, Dovje, Bela peč, Kranjska gora, Dol, Brezovica, Voglje, Bohinjska Bistrica, Preddvor, Gorje in Žužemberk; po 80 kron: Mozovec, Dolsko, Bizavik in Višnja gora; po 60 kron: Dob. Šiška, Senožče, Koprivnik, Vesa, Toplice in Svetli potok; po 60 kron: Rovte, Nemška Loka, Velike Lašče, Cerklje, Litija, Dolenja vas pri Ribnici, Semič, Stari log in Bukovec pri Koprivniku. Skupno se je razdelilo 17 690 kron. Opomnjeno bodi, da je bilo več prošenj skrajno pomanjkljivih in take se v bodoče, po odloku deželnega odbora, ne bodo upoštevale.

— **Iz Tržiča** se nam piše: Res čudne razmere so tu v Tržiču. Že dolgo let se godi Slovincem v Tržiču krivica zaradi poštnega pečata. Zakaj je na poštnem pečatu samo zapisano Neumarkt in ni tudi slovenskega napisa, ko je vender v Tržiču 95% Slovencev in samo pičlih 5% Nemcev, ne maramo prenašati, da bi zaradi pičlih 5% Nemcev bil samo nemški napis na poštnem pečatu, zaradi 95% Slovencev pa ne tudi slovenski, ko je Tržič vender slovenski kraj. Kako more to gledati slavna poštna direkcija v Trstu, da se nam Slovincem v Tržiču godi taka krivica? Zakaj je bil popreje slovenski napis, ko je bila pošta v privatnih rokah in sedaj, ko je erarna pošta, pa ne? Prosimo, da bi slavna poštna direkcija v Trstu vse potrebno ukrenila, da pride v Tržiču na pošto tudi slovenski napis da na poštnem pečatu ne bo samo Neumarkt, nego tudi Tržič

— **Slovinci prezrti.** Med prerogative krone spada tudi imenovanje članov gospodske zbornice. Seveda imajo ta imenovanja velepolitičen značaj in je ob sebi razumljivo, da se zgode vedno na predlog ministrstva. Te dni je bilo imenovanih 27 novih članov gospodske zbornice Novi pèri so večinoma politično brezbarvni ljudje, tako brezbarvni, da se glede nekaterih ne vé, se li pridružijo desnici, levici ali središču gospodske zbornice, glede nekaterih pa se na to sklepa samo iz ozirov na njih narodnost. „Vaterland“ tolmači to dejstvo tako, da je vlada pri izbiranju novih pèrov jemala v poštev v prvi vrsti gospodarske sposobnosti nasvetovanih kandidatov, da s tem novič pokaže, kako smatra gospodarske zadeve za prvo skrb države. To se čita prav lepo — pa ni družega nič, kakor cenena fraza. V narodnostnem oziru je

ministrski predsednik dr. pl. Körber tuli pri ti priliki imel najnežnejše obzire na Nemce. Menda jim je hotel pri ti priliki pokazati, da imajo Nemci v tej nesrečni državi v vsem in pri vseh zadevah prvenstvo, da so postavljeni nad druge narode in poklicani gospodarji, kajti med 27 novimi člani gospodske zbornice je 17 Nemcev, 5 Poljakov, 3 Čehi in grof Borelli, katerega reklamujejo Italijani in Hrvatje. Malorus ni bil imenovan nobeden in tudi Slovenec nobeden. Zakon določa, da se pokličejo v gospodsko zbornico možje, ki imajo posebne zasluge za domovino, za cerkev, za znanost itd. Posebne zasluge! Ako pa pregledamo imenik članov gospodske zbornice, se pokaže, da je med avstrijskimi lordi jako mnogo mož, ki nimajo niti sence kake zasluge, o katerih se lahko reče, da še sami ne vedo, čemu so na svetu. Število teh mož se je sedaj zopet pomnožilo. Kar je pa posebno značilno je to, da smo bili Slovenci tudi to pot prezrti. Vsi narodi avstrijski imajo svoje zastopnike v gospodski zbornici, samo slovenski narod nima v gospodski zbornici nobenega zastopnika, samo slovenski narod je iz gospodske zbornice izključen. To pa ni slučaj, nego preišljeno in nameravano žaljenje in preziranje slovenske narodnosti.

— **Občinske volitve v Miljah pri Trstu.** Občina Milje je bila doslej vedno v rokah Italijanov in ni narodna slovenska stranka še nikdar imela v občinskem odboru zastopnika. Te dni se vrše nove volitve. Slovenska stranka je postavila svoje kandidate v tretjem razredu. A boja ni imela z italijansko stranko. Ta stranka se ni več upala nastopiti pod svojo lastno zastavo, nego se je skrila za socijalnimi demokrati. Volilna borba v tretjem razredu je trajala tri dni. Zmagali so socijalisti, a le za kakih 80 glasov, kakor poroča „Edinost“.

— **Umrli.** Umrli je v Novem mestu soproga ondotnega gimnazijskega ravnatelja g. dr. Detele. — Umrli je v deželni bolnici bivši trgovec nasproti cerkve Sv. Jakoba g. Schlafer. Zapustil je 42 000 goldinarjev. Čuje se, da je imel spisano oporoko, po kateri je večji del svojega premoženja volil v različne dobrodelne namene za društva itd., a ta oporoka ni podpisana, tako dobi vse premoženje jedini njegov sorodnik, neki v tujini živeči netjak, s katerim pokojnik ni živel v posebnem prijateljstvu. — V Leskovcu pri Višnjigori je v starosti 65 let umrl ondotni župan Andrej Dremelj. Po letih županovanja je bil Dremelj najstarejši kranjski župan, morda celo najstarejši v celi Avstriji. Dremelj je bil namreč nad 36 let nepretrgoma župan.

— **Detomorilka.** Zavoljo umora svojega otroka je zaprl orožniški postajevodja Ogorevc Frančiško Kranje iz Drakove, občina Mala Nedelja. Obdolžena je, da je otroka po porodu zavila v cunj, da se je zadušil in ga potem zakopala v bližnjem vinogradu.

— **Poskušeni bratomor.** V Trstu je streljal Anton Zafred na svojega brata Ivana, krčmarja pri klavnici. K sreči ga je ranila krogla le na licu brez nevarnosti. Do razpora je prišlo med bratoma, ker je Ivan baje grdo ravnal z materjo.

— **Nesreča na morju.** Predzadnjo nedeljo popoldne okoli 3. ure odjadrli so štirje člani nemškega veslaškega društva „Hanza“ z malo barčico z jadrnom iz tržaške luke in se ustavili na prvi „bovi“ izven luke, privezavši ladjico na „bovo“. Kasneje je začela močnejša burja, ter so gotovo poskusili, ali bi na jadro dospeli nazaj v luko. Ker pa so bili malo večji jadrnanju, jih je veter gnal zmiraj bolj od luke, a ker je o zapadu solnca burja silovito narastla je ladjico prekučnila in mladeniči so padli v morje. Najbrže so se nekaj časa držali za ladjico, ter ž njo plavali, ali konečno so eden za drugim utonili. Blizu Benetk so v četrtek dobili ladjico in truplo enega ponesrečenih. Truplo so ribiči nesli italijanskim

oblastim, katere so napravile zapisnik o najdenih stvareh. Mej drugim so dobili na truplu pletenico (maja) kakoršno nosijo člani veslarskih društev z nadpisom na prsni „Hanza“ in spodaj črke, R. S. (Rudolf Seifert), uro z verižico, na kateri je bila podoba Bismarcka. Ura se je ustavila na 7:38 torej so ponesrečenci okoli 7. ure in en četrt zvečer bili v morje vrženi, ko je burja najmočnejše pihala. Trupla drugih treh še niso najdena. Vsi štirje so mladeniči od 20 let. Rodoma so eden iz Češke, eden iz Koroške, eden iz Kranjske in eden iz Gorice. Po mišljenju so bili Nemci.

— **Večni dijak.** „Zeit“ poroča: Neki dunajski dijak je dobil od svojega bogatega strica letno rento 10.000 kron s pogojem, da postane doktor. Dijak, ki je dosihmal jako malo maral za študije, lotil se je knjig in v dveh letih je zamujeno popravil, napravil je izkušnjo, ter postal doktor. Torej čudite se! Zdaj se mu je priljubilo študirati. Ker je že bil doktor prava, se je dal zapisati med filozofe in zdravnike in tudi iz teh predmetov je napravil že izkušnje. Zdaj je 48 let star, ter je odšel v Prago, da tam študira na tehniki — no, in kadar bo gotov z vsemi človeškimi znanstvi, bo lahko tudi gotov s svojim — življenjem.

— **Zverinski stariši.** Te dni je umrla 16 mesecev stara hčerka služabnika Steinschneiderja na Dunaju. Mestni zdravnik, ki je ogledal mrliča, je zapazil rane in zatekline na otročji glavi. Oče je pri zaslišanju priznal, da ga je prejšnji večer jok obolelega otroka zbudil, kar ga je tako razkačilo, da je zgrabil otroka, ter ga vrgel ob železno ograjo. Steinschneiderja so zaprli. Njegova žena je bila že opetovano kaznovana zaradi trpinčenja svojih malih otrok. Posebno grdo je ravnala s svojim nezakonskim sinom, vsled česar se ji je pri zadnji obsodbi ta nezakonski otrok odvezel.

— **Tonček in Tončka.** Rada sta se prej imela, a ko je pred nekaj tedni dal Tončki Tonček v krčmi tri klobute, se je ljubezen spremenila v mržnjo. Ta teden je moral priti Tonček k sodišču v Pragi, kjer je Tončka takole utemeljevala svoje razloge: „Ponižno prosim, g. sodnik, naj ga le obsodijo ker drugače ne bo zame maral noben fant več, ako se tako meni nič tebi nič pustim v krčmi oklofutati.“ — Tonček se je izgovarjal da to niso bile „prave“ klobute, temuč le rahlo cmokanje roke po licu, in takih se baje razdeli pri vsakem plesu na Češkem cele vagone. Toda razžaljeno dekle ni hotelo odpuščati in Tonček je moral iti za 24 ur v luknjo.

— **Domača mačka in mrtvec.** Iz Hloka na Hrvaškem se piše: Jurij Dinga je več let samotaril v svoji hiši. Ker ga sosedi že več dni niso videli, odprli so siloma vrata njegovega stanovanja. Grozen prizor se jim je pokazal. Dingo je ležal mrtev na postelji, na njem pa je čepela mačka, ter mu grizla meso z leve čeljusti, dočim je meso z desne strani čeljusti že popolnoma pojedla, mačko so morali s silo odpoditi od mrtveca, na kar so jo ustrelili.

— **Ženske časnikarice.** V Rimu je začel izhajati dnevnik „Via Lucis“ (pot luči), katerega urejujejo ženske. Prva urednica je Rosy Amodori. Tudi v Parizu izhaja neki dnevnik „Fragole“, katerega vodijo ženske.

— **Francosko-italijanski dvoboj.** Učitelja mečevanja Kirhofer in Marignac, francoza, sta razglasila iakovzani „Cartel“ s katerim pozivata vse italijanske učitelje mečevanja naj se ž njima merita v veljavi mečevanja. Italijana Vega in Pessina, tudi učitelja mečevanja sta pisala tema dvema žaljiva pisma, da se bahata in drugo, vsled tega sta francoska učitelja pozvala italijana na resen dvoboj, ki se je izvršil v četrtek v Nici. Oba italijana, Vega in Pessina sta bila ranjena. Redarstvu so se duellantje dan popred skrili, da morejo izvršiti dvoboj. Po končanem dvoboju je francosko redarstvo zasačilo dvobojevalce in njihove priče, ter jih peljalo naravnost na kolodvor ter odpravilo iz dežele, da se vsled njihove prisotnosti ne kali mir. Z uspehom niso gotovo zadovoljni italijanski učitelji.

telji mečevanja; a tudi ne italijansko novinstvo, katero je popred do nebes hvalilo sposobnost italijanskih učiteljev mečevanja. To je sad kulture v XX. stoletju.

— **Zoper pijančevanje.** Danska policija je izdala novo naredbo zoper pijančevanje, ki določa, da mora oni gostilničar, ki je dal pijanemu zadnji kozarec pijače, plačati prevozne stroške za pijanca na njegov dom, nadalje vse poškodbe, ki jih povzroči pijanec osebam in imetju, a če bi pijanec neposredno na to zbolel, ali se pobil, plačati mu mora tudi zdravnika in zdravila.

— **Lope za pijance.** Društvo treznosti v Klewu je napravilo posebne lope, v katerih spravlja pijance, katere pobero na cestah, da se v teh lopah iztreznijo. Ti prostori so z železno ograjo predeljeni v prostore za moške in v prostore za ženske. Na mesec rabi pomoč teh lop 150—200 pijancev je iz inteligentnih stanov. Često dijakinje v tem oziru ne zastajajo dosti za dijaki. Večina pijancev se strezne v par urah, dobe se pa tudi pijanci, pri katerih traja pijanost 15 ur. Pri takih so vsi naporji družke treznosti zaman.

— **Burska vojska še ni končana.** Bivši burski poveljnik Simon javlja, da stoji še 2000 Burov, ki niso odložili orožja, pod poveljstvom vodij Vanzila, Maritza in Jouberta. Te čete naraščajo in v kratkem se zopet sprimejo z Angleži.

— **Velikansk požar v Kanadi.** V Montrealu v Kanadi je nastal silen požar v skladišču lesa. Več milijonov kubičnih metrov stavbnega lesa je že pogorelo, razun tega vsa ladjedelavnica, 6 parobrodov, 2 jadrnici, 11 hiš in veliko število delavskih barak. Škode je nad sedem milijonov frankov.

— **Brzjavke okoli sveta.** Brzjavke, ki so dozdale romale okoli in okoli naše zemlje rabile so 30 ur — od zdaj naprej pa bo potrebovala taka brzjavka samo 39 minut, to pa za to, ker je že dogotovljena kabelska zveza v Šangaju.

— **Najsnažnejše mesto na svetu** je bižkone japonsko glavno meto Tokio, ker je tam 800 javnih kopaljšč, v katerih se koplje povprečno 300.000 ljudi na dan.

Loterijske srečke.

V Brnu dne 10. decembra t. l.: 19, 75, 35, 76, 1.
Na Dunaji dne 20. decembra t. l.: 53, 64, 26, 89, 57
V Gradci dne 20. decembra t. l.: 8, 75, 11, 49, 23.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 26. decembra 1902. Pšenica K 8 — h, rž K 6 50 h, ječmen K 6 50 h, oves K 6 50 h, ajda K 9 — h, proso K 7 50 h, turšica K 8 — h, leča K 9 — h, fižol K 11 — h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

J. Blasnikova tiskarna

v Ljubljani na Bregu št. 12

se priporoča sl. občinstvu v izvršitev vsih tiskarskih del, kot: knjige, brošure, okrožnice, naslove na pisma, pisma, kuverte, račune, vizitnice, cenike, jedilne liste, programe za veselice, naznanila (plakate), itd. itd.

Tudi izvršuje edina v Ljubljani litografska dela v eni ali večih barvah.

Vse po najnižji ceni okusno in hitro.

V zalogi ima mnogo knjig za mladino ter razne muzikalije.

Cenik se pošlje zastoj in poštne prosto.

Največji izbor.

38

Ravnokar je izšla

v zalogi J. Blasnikovih naslednikov v Ljubljani

Velika in Mala

PRATIKA

za navadno leto

1903,

ki ima 365 dni.

Na svetlo dala c. kr. kmetijska družba.

J. Blasnikova „Velika Pratika“ in „Mala Pratika“ katero izdaja c. kr. kmetijska družba že nad pol stoletja in katera izhaja od svojega rojstva že čez sto let, je torej edino le prava, starodavna „Pratika“, katero je toliko let skrbno urejal rajni prvoboritelj Slovencev, dr. Janez Bleiweis in v. č. g. župnik Blaž Potočnik ter razni drugi učenjaki duhovskega in svetnega stanu. Ta „Pratika“ ima na prvi strani podobo sv. Jožefa kot uradno potrjeno varstveno znamko. Zatorej zahtevajte le zmiraj Blasnikovo „Veliko Pratico“ vsako drugo zavrnite, kot nepravdo.

„Velika Pratika“ stane 24 vin., „Mala Pratika“ pa 20 vin.